

การใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามในการพัฒนาทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนมุสลิม

The Use of Islamic Context Texts to Improve Muslim students'
English Reading Skills

จะรอเมาะ มะดีเยาะ¹

Chehromoh Madeeyoh

นิสากร จารุมนี²

Nisakorn Charumanee

Abstract

The purposes of this study were: 1) to compare the reading ability of students studying English reading skills using Islamic context texts with that of those using general reading texts 2) to compare the level of satisfaction towards Islamic context texts with that towards general reading texts. The subjects were 62 students in Prathomsuksa 6 from Shumshon Ban Puyud School in Pattani Province, which were divided into 2 groups: the experimental group of 31 students and the control group of 31 students. The study was conducted during the first semester (May-October) of the 2012 academic year. The instruments used in this study were: 1) a pre-test; 2) eight lesson plans on reading using Islamic context texts; 3) eight lesson plans on reading using general reading texts; 4) a post test; 5) a questionnaire asking for satisfaction towards Islamic context texts; and 6) a questionnaire asking about satisfaction towards general reading texts. The findings were as follows:

1. the students who studied using the Islamic context texts improved their English reading skills significantly better than the control group who were taught using general reading texts; ($p = 0.05$, $t = 2.905$), and 2) both groups were highly satisfied with the lessons and the training. No significant differences were identified regarding the satisfaction levels.

¹ นักศึกษาริฎฎาโท (สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ) คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

M.A. student (Teaching English as an International Language) Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus

² รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ Associate Professor, Ph.D, Department of Languages and Linguistics, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus

Keywords: Islamic context texts, general reading texts, satisfaction, English reading skills

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบระดับความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้บทอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามกับความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านทั่วไปในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และ 2) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านเนื้อหาทั่วไปในหนังสือเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านปยุตจำนวน 62 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองจำนวน 31 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 31 คน การวิจัยนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 (พ.ค.-ต.ค.) ปีการศึกษา 2555 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบทดสอบก่อนเรียน 2) แผนการสอนที่ใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลาม จำนวน 8 แผน 3) แผนการสอนบทอ่านทั่วไป จำนวน 8 แผน 4) แบบทดสอบหลังเรียน 5) แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อบทเรียนการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลาม และ 6) แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อบทอ่านทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนโดยการใช้บทอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลาม สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้บทอ่านทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($t = 2.905$) และ 2) นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความพึงพอใจต่อบทเรียนและวิธีการสอนในระดับสูง และระดับความพึงพอใจของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลาม บทอ่านทั่วไป ความพึงพอใจ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำรงชีวิตในยุคแห่งการสื่อสารที่ไร้พรมแดนในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของคนทั่วโลกในการติดต่อสื่อสาร ทั้งในเรื่องการเมืองการปกครอง การติดต่อธุรกิจ การศึกษา หรือแม้แต่การดำรงชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญ เช่น ในเรื่องของการอ่านฉลากสินค้า การอ่านคู่มืออุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ล้วนแต่ใช้ภาษาอังกฤษในการบรรยายทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ บัญชา อึ้งสกุล (2545, น. 52) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นคนที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษดีจะเป็นผู้ที่ได้เปรียบในยุคแห่งข้อมูลข่าวสารสารสนเทศที่มีความเจริญอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ภาษาอังกฤษกำลังจะพัฒนาเป็นภาษาสำหรับการปฏิบัติงาน (working

language) ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษได้เพิ่มพูนความสำคัญ เปรียบเสมือนเป็นทักษะชีวิตที่พลเมืองโลกไม่อาจปฏิเสธได้

อนึ่ง ในด้านการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าวของภาษาอังกฤษ จึงได้บรรจุภาษาอังกฤษเป็นสาขาวิชาหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระสำคัญที่นักเรียนต้องศึกษาเรียนรู้และฝึกฝนตั้งแต่วัยเด็ก โดยเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไปจนถึงจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน และต่อไปอีกในระดับที่สูงขึ้น โดยเน้นทักษะที่สำคัญทั้ง 4 ทักษะอันได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

ทักษะการอ่านนั้นเป็นทักษะที่สำคัญมากในการเรียนรู้ ดังคำกล่าวของ Kreishan และ Saidat (2011) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นประตูสู่โลกแห่งความรู้ เพราะเป็นทักษะที่ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆเพิ่มเติม เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากสื่อต่างๆ ทำให้ผู้อ่านฉลาดรอบรู้ ทันเหตุการณ์ และติดตามความก้าวหน้าต่างๆ ของโลก เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการคิด การตัดสินใจ การอ่านคือหัวใจของการพัฒนา ทั้งพัฒนาตน พัฒนาคน พัฒนางาน และพัฒนาประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) ที่ได้รับรู้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อทุกคนทุกอาชีพทุกเพศทุกวัย การอ่านทำให้คนเป็นคนรอบรู้ ฉลาด ทันโลก ทันต่อเหตุการณ์ และเป็นกุญแจไขสู่ความสำเร็จ

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญ แต่จากการรายงานสรุปผลการทดสอบระดับชาติ หรือ O-NET (ordinary national educational test) ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2553 ในส่วนของวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ระดับร้อยละ 20.99 ซึ่งลดลงจากปีการศึกษา 2552 ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนน (mean) อยู่ที่ระดับร้อยละ 31.75 (สำนักงานทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2554) ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับที่น้อยมาก นั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนไทยยังมีทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ต่ำมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่อยู่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือจังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส เมื่อเปรียบเทียบผลการสอบ O-NET ของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของทั้งสามจังหวัดกับผลการสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษของทั้งประเทศปรากฏว่าผลคะแนนเฉลี่ย (mean) ของ O-NET ในรายวิชาภาษาอังกฤษของทั้งสามจังหวัดรวมกันอยู่ที่ร้อยละ 29.51 ในปีการศึกษา 2552 และลดลงอยู่ที่ร้อยละ 20.33 ในปีการศึกษา 2553 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของทั้งประเทศ (สำนักงานทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2554) ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าปัจจัยที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำเช่นนี้ประการหนึ่งอาจมาจากการที่นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เนื่องจากในบริบทของนักเรียนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จะใช้ภาษามลายูเป็นภาษาแม่ ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และยังมีอิทธิพลของภาษาอาหรับมาเกี่ยวข้องในเรื่องการเรียนศาสนาอิสลาม การอ่านอัลกุรอาน การอ่านดุอาอ์ (การขอพร) ต่างๆ ที่ได้บัญญัติเป็นภาษาอาหรับ ส่วนภาษาอังกฤษนักเรียนจะมีโอกาสใช้เฉพาะในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น

ภูมิหลังของนักเรียนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นปัจจัยที่อาจส่งผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะต่างๆ เนื่องจากนักเรียนได้รับการปลูกฝังค่านิยม เริ่มตั้งแต่วัยเด็กและเจริญเติบโตท่ามกลางวัฒนธรรม ภาษา ความเชื่อที่แตกต่างไปจากคนไทยในภาคอื่นๆ มีพิธีกรรมต่างๆ ที่มาจากหลักการและวัฒนธรรมที่อิสลามกำหนด มีการปฏิบัติต่างๆที่แตกต่างเป็นเอกลักษณ์ไม่ว่าจะเป็นการพูดภาษามลายูถิ่น วัฒนธรรมการกินอยู่แบบต่างๆ การแต่งกายที่มีสีสันแต่อยู่ในขอบเขตของหลักการอิสลาม ศาสนาอิสลามจึงมีบทบาทมากในวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตของนักเรียน สิ่งใดที่เป็นความคิด หรือการปฏิบัติที่นอกเหนือจากกรอบที่ศาสนาอิสลามกำหนดจะถูกต่อต้านจากคนในสังคม

จากหลักการ แนวคิด และความสำคัญของวัฒนธรรมและความเชื่อดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความคิดว่าถ้านักเรียนได้เรียนสิ่งต่างๆ ที่มีการบูรณาการเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นของนักเรียนอาจจะช่วยให้แก่นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งของแนวการสอนที่เน้นเนื้อหาเป็นหลัก อันอาจส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้นด้วย ดังคำกล่าวของ Barlett (1932 อ้างใน Erten, 2009) ที่กล่าวว่า ความสำเร็จนั้นเป็นสิ่งที่ยั่งยืนในจิตใจผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ก็จะอาศัยความรู้เดิมเป็นฐานในการเข้าใจหรือเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

นอกจากนี้ Anderson (1999) ได้กล่าวไว้ว่า ในกระบวนการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านผู้อ่านควรมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เนื่องจากความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความหมายโดยตรงของคำที่ปรากฏเท่านั้น แต่หมายถึงการสร้างหรือการตีความความหมายที่แฝงอยู่ด้วย ดังนั้นผู้อ่านจึงควรมีความรู้เดิมหรือประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษต้องเรียนรู้วัฒนธรรมด้วย หนังสือที่เป็นสื่อการเรียนการสอนของไทยในปัจจุบันยังคงเน้นวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา คือ วัฒนธรรมอเมริกัน และวัฒนธรรมอังกฤษ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วนักเรียนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีโอกาสน้อยมากที่จะได้สื่อสารกับเจ้าของภาษา ในทางตรงกันข้ามสิ่งที่ป็นวัฒนธรรมหรือสิ่งใกล้ตัวนักเรียนกลับถูกละเลย ไม่ปรากฏในหนังสือหรือบทเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด และอาจส่งผลให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ไกลตัวนักเรียน Tomlinson (1998 อ้างใน Erten, 2009) กล่าวว่า การที่นักเรียนได้เห็นว่าวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเองปรากฏอยู่ในบทอ่านที่เป็นสื่อในการเรียนการสอนทำให้นักเรียนรู้สึกที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของบทอ่านนั้น ส่งผลให้นักเรียนสามารถจำและเข้าใจบทอ่านได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังเกิดความรู้สึกสนุกกับสถานการณ์ในการเรียนอีกด้วย แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Sulaiman (2011) ซึ่งสรุปว่า การใช้วิธีการสอนเนื้อหาที่บูรณาการวัฒนธรรมอิสลามทำให้นักเรียนสนใจบทเรียนมากขึ้น นักเรียนจำได้ง่ายขึ้น และนักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ Khamdon (2011) ได้เสนอแนะแนวทางในการบูรณาการค่านิยมอิสลามในการเรียนการสอนโดยการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามผ่านบทอ่าน แผนการสอน สื่อการสอน และรูปภาพประกอบต่างๆ

จากการที่ผู้วิจัยมีประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนซึ่งอยู่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่านักเรียนมุสลิมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ต่ำมาก เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งนำเสนอหาที่ใกล้ตัวนักเรียน โดยการใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามมาสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งวิธีการนี้อาจทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น และอาจจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ดีขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลาม (Islamic context texts) กับความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนบทอ่านทั่วไป (general reading texts)
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนบทอ่านทั่วไป

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ได้จากประชากรซึ่งเป็นนักเรียนมุสลิมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านบุญจุด ตำบลบุญจุด อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 92 คน จาก 3 ห้องเรียน

ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบวัดระดับความสามารถทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 92 คน โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) หลังจากนั้นพิจารณาคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่สอบได้คะแนนใกล้เคียงกันเท่านั้น นักเรียนที่มีผลคะแนน pre-test ไม่แตกต่างกันถูกนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างและแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 31 คน โดยนักเรียนกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม รายละเอียดแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม (N)	Mean	S.D.	t-values	p-values
ทดลอง (31)	6.58	1.649	.620	.540
ควบคุม (31)	6.35	1.780		

ตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง เท่ากับ 6.58 และ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม อยู่ที่ระดับ 6.35 ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของคะแนนโดยใช้สถิติ Independent sample t-test พบว่าคะแนนก่อนเรียนของนักเรียน

ทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t=620$) แสดงให้เห็นว่าความรู้พื้นฐานทางด้านความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งรายละเอียดของเครื่องมือมีดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย บทเรียนและแผนการสอนต่อไปนี้

2.1.1 บทเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยออกแบบตามหลักการสอนการอ่าน มีเนื้อหาที่ใกล้ตัวนักเรียนโดยใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามในบทอ่าน (Islamic context texts) จำนวน 8 บท ครอบคลุมหัวข้อเหล่านี้ Muslim Daily Routine, Religious Places in Pattani, Prophet Muhammed, A Pious Man and a Shopkeeper, Performing Ablution, Five Pillars of Islam, The Pleasure of Paradise, Raya Days ทักษะการอ่านที่ครอบคลุมคือ skimming, scanning, reading for details, inferring, guessing word meaning from contexts ซึ่งบทเรียนดังกล่าวได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และผู้วิจัยได้ปรับปรุงบทเรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.2 แผนการสอนที่ผู้วิจัยออกแบบ โดยใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามในบทอ่านจำนวน 8 แผน แผนการสอนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 16 คาบ ซึ่งได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.3 บทเรียนในหนังสือ Say Hello 6 ซึ่งใช้ในการสอนอ่านเนื้อหาทั่วไป จำนวน 8 บท ประกอบด้วยเรื่อง Penguin, Good Habits, The Food Pyramid, Life and Nature Cycle, Astronaut, Our Neighbors, A Football Player และ A Cub Scout

2.1.4 แผนการสอนอ่านตามคู่มือครู จำนวน 8 แผน แผนการสอนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 16 คาบ

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบและแบบสอบถามความพึงพอใจ อธิบายได้ดังนี้

2.2.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ปรับจากข้อสอบ O-NET วัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ ย้อนหลังตั้งแต่ปี 2548-2553 โดยการคัดเลือกเฉพาะข้อทดสอบทักษะการอ่าน จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาสอบ 60 นาที แบบทดสอบดังกล่าวนี้ใช้สำหรับการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง และสำหรับการเก็บคะแนน pre-test และ post-test แบบทดสอบนี้ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ในแง่ของรูปแบบภายนอก (face validity) จากนั้นผู้วิจัยได้ทดลองใช้แบบทดสอบกับนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านนาโปลี จำนวน 25 คน พบว่าการให้นักเรียนทำแบบทดสอบทั้ง 30 ข้อ ภายในกำหนดเวลาหนึ่งชั่วโมงนั้นนับว่าให้เวลาในการทำแบบทดสอบน้อยเกินไป และแบบทดสอบบางข้อยากเกินไป ผู้วิจัยได้หาค่าความยากง่ายของข้อสอบแต่ละข้อ จากนั้นได้คัดเลือกแบบทดสอบเฉพาะข้อที่มีความยากง่าย

ระหว่าง 0.36-0.70 และตัดแบบทดสอบข้อที่มีความยากง่ายระหว่าง 0.04-0.24 จำนวน 7 ข้อ ทำให้เหลือข้อสอบที่ใช้จริงจำนวน 23 ข้อ และให้เวลาในการทำข้อสอบภายในเวลา 1 ชั่วโมง เช่นเดิม

2.2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามในบทอ่านภาษาอังกฤษซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุม 3 ประเด็น คือ ความพึงพอใจในด้านกลวิธีการสอน ความพึงพอใจในด้านเนื้อหา และความพึงพอใจในด้านกิจกรรมการฝึกทักษะโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบโดยใช้ระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และน้อยที่สุด (1) และแบบสอบถามดังกล่าวได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้จริง

2.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนเนื้อหาทั่วไป ออกแบบโดยมีเนื้อหาครอบคลุม 3 ประเด็นเช่นกัน คือ ความพึงพอใจในด้านกลวิธีการสอน ความพึงพอใจในด้านเนื้อหา และความพึงพอใจในด้านกิจกรรมการฝึกทักษะโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบโดยใช้ระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด และแบบสอบถามดังกล่าวได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้จริง แบบสอบถามทั้งสองชุดใช้คำถามเหมือนกัน แต่จะแตกต่างกันที่ความพึงพอใจเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่านแต่ละบทเนื่องจากใช้บทอ่านที่แตกต่างกัน

3. การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัย จึงทำการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองสอนโดยใช้บทอ่านที่มีเนื้อเกี่ยวกับอิสลามตามแผนการสอนจำนวน 8 แผน ใช้เวลาในการสอนจำนวน 16 คาบ และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้แผนการสอนตามหนังสือ Say Hello 6 จำนวน 8 แผน และใช้เวลาในการสอนจำนวน 16 คาบ เช่นกัน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มทำแบบทดสอบหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

จากนั้นผู้วิจัยได้นำคะแนนก่อนเรียน คะแนนหลังเรียน และผลจากการตอบแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการประมวลผลข้อมูล โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และ t-test

ผลการศึกษา

1. ผลการเปรียบเทียบระดับความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้บทอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามกับความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนบทอ่านทั่วไป

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของทั้ง 2 กลุ่มและนำคะแนนทั้ง 2 ส่วนมาเปรียบเทียบหาความแตกต่างโดยใช้ paired-sample t-test ปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Samples	Pre-test		Post-test		Mean Difference	t-values	p-values
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.			
กลุ่มทดลอง(N=31)	6.58	1.649	10.23	4.815	3.65	-4.157	.000**
กลุ่มควบคุม(N=31)	6.35	1.780	7.68	2.774	1.33	-2.578	.015*

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05*

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01**

จากตาราง 2 พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของกลุ่มทดลองอยู่ที่ระดับ 6.58 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ระดับ 10.23 จากคะแนนเต็ม 23 คะแนน เมื่อนำมาวิเคราะห์ค่าความแตกต่างโดยใช้สถิติ paired sample t-test พบว่าคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01** ($t = -4.157$) และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมพบว่าคะแนนเพิ่มขึ้นจากเดิม 6.38 ไปอยู่ที่ระดับ 7.68 เมื่อนำมาวิเคราะห์ค่าความแตกต่างโดยใช้สถิติ Paired sample t-test พบว่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05* ($t = -2.578$) เช่นกัน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า หลังจากผ่านการเรียนและฝึกฝนด้านการอ่านนักเรียนทั้งสองกลุ่มสามารถพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถึงแม้ว่าจะฝึกฝนทักษะการอ่านโดยใช้เนื้อหาการอ่านแตกต่างกัน

อย่างไรก็ตามเมื่อศึกษาเปรียบเทียบต่อไปว่ากลุ่มใดสามารถพัฒนาได้ดีกว่ากัน ผลการวิเคราะห์ที่ใช้ independent sample t-test สามารถสรุปได้ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Samples	Post-test		Mean Difference	t-values	p-values
	\bar{x}	S.D.			
กลุ่มทดลอง (N=31)	10.23	4.815	2.55	2.905	.007*
กลุ่มควบคุม (N=31)	7.68	2.774			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05*

จากตาราง 3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม 2.55 คะแนน และถึงแม้ว่าคะแนนรวมของทั้งสองกลุ่มยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ แต่เมื่อวิเคราะห์ค่าความแตกต่างโดยใช้สถิติ independent sample t-test พบว่าคะแนนหลังเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05* ($t = 2.905$) สรุปได้ว่านักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมซึ่งฝึกฝนทักษะการอ่านผ่านบทอ่านเนื้อหาทั่วไป

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามและนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านทั่วไป

หลังจากนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้เรียนเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ ในสัปดาห์สุดท้ายผู้วิจัยได้ดำเนินการให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการสอน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแสดงรายละเอียดได้ดังตาราง 4

ตาราง 4 ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองที่มีต่อการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ความพึงพอใจ	กลุ่มทดลอง (N=31)		กลุ่มควบคุม (N=31)		t-values	p-values
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการสอน	3.91 (มาก)	0.04	4.27 (มากที่สุด)	0.12	-6.504	.007*
2. ความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับบทอ่าน	3.98 (มาก)	0.09	4.04 (มาก)	0.12	-1.392	.207
3. ความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับการฝึกกลวิธีการอ่าน	4.16 (มาก)	0.11	3.93 (มาก)	0.25	1.724	.160
4. ภาพรวมความพึงพอใจทั้งหมด	4.01 (มาก)	.13	4.06 (มาก)	.20	-0.700	.494

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05*

จากตาราง 4 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนในระดับมากไม่แตกต่างกัน (กลุ่มทดลอง $\bar{x} = 4.01$, กลุ่มควบคุม $\bar{x} = 4.06$, $t = -0.70$) และเมื่อพิจารณาเฉพาะประเด็น พบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความพึงพอใจต่อบทอ่านและการฝึกกลวิธีการอ่านในระดับมากเหมือนกัน และไม่มี ความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (ข้อ 2, 3 $t = -1.392$ และ 1.724 ตามลำดับ) อย่างไรก็ตาม พบว่าความพึงพอใจต่อ

วิธีการสอนของครูจากมุมมองของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แม้ว่าทั้งสองกลุ่มจะมีความรู้สึกเชิงบวกต่อวิธีการสอนแต่กลุ่มควบคุมมีความพึงพอใจในระดับ “มากที่สุด” ในขณะที่กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจในระดับ “มาก” (ข้อ 1 t = -6.504)

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเปรียบเทียบกับการสอนโดยใช้บทอ่านทั่วไปของนักเรียนมุสลิมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านบุญดี ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านเนื้อหาทั่วไป และเมื่อศึกษาผลความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มพบว่า โดยภาพรวมแล้วนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อทดสอบทางสถิติพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลคะแนนความก้าวหน้าในการเรียนกับความพึงพอใจของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแล้ว อาจจะไม่พบความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างชัดเจนตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้ของ Gagne (1985) ที่สรุปไว้ว่า เมื่อนักเรียนพึงพอใจในเรื่องใดแล้วนักเรียนจะสามารถเรียนรู้ในเรื่องนั้นได้ดี กล่าวคือนักเรียนกลุ่มทดลองสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม นักเรียนกลุ่มทดลองน่าจะมีความพึงพอใจต่อการเรียนมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม แต่ผลการศึกษากลับพบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความพึงพอใจในภาพรวมต่อการเรียนสอนในระดับมากไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจมีปัจจัยจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน

สาเหตุที่นักเรียนกลุ่มทดลองสอบได้คะแนนดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอาจเป็นเพราะนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามมีความคุ้นเคยและมีความรู้เดิมเกี่ยวกับบทอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับที่ Tomlinson (1998 อ้างใน Erten, 2009) กล่าวไว้ว่า การที่นักเรียนได้เห็นว่าวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเองปรากฏอยู่ในบทอ่านที่เป็นสื่อในการเรียนการสอนทำให้นักเรียนรู้สึกกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของบทอ่านนั้น และนักเรียนรู้สึกสนุกในการเรียน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Erten (2009) เรื่องผลของความคุ้นเคยทางวัฒนธรรมที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปไว้ว่านักเรียนที่อ่านบทอ่านที่มีความคุ้นเคยทางวัฒนธรรมสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่มี ความคุ้นเคยทางวัฒนธรรม

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนที่ใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและที่สอนโดยใช้บทอ่านทั่วไปโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาถึงความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีการสอนอันประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมการฝึกอ่าน วิธีการสอนคำศัพท์ และใบงานพบว่านักเรียนกลุ่มควบคุมมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนมากกว่านักเรียนกลุ่มทดลอง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมีความแตกต่างและความหลากหลายของขั้นตอนการสอนหรือการนำเสนอบทอ่านทั่วไปในหนังสือ Say Hello 6 ซึ่งสอดคล้องกับการตอบคำถามปลายเปิดของนักเรียน

กลุ่มควบคุมที่บอกว่า การสอนของครูทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น เพราะมีการฝึกทักษะการอ่านอย่างละเอียด สำหรับบทอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งส่งผลต่อวิธีการนำเสนอหรือการสอน ซึ่งอาจจะไม่มีความหลากหลายมากนัก และอาจจะส่งผลต่อระดับความพึงพอใจของนักเรียน

เมื่อพิจารณาถึงความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับบทอ่านพบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการตอบคำถามปลายเปิดของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามระบุว่า นักเรียนชอบบทอ่านที่เกี่ยวกับอิสลามเพราะได้เรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับศาสนาของตนเอง ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านทั่วไปกล่าวว่า ชอบบทอ่านในหนังสือเพราะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่าย คำศัพท์ไม่ยากเกินไป อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาอย่างละเอียดพบว่านักเรียนกลุ่มควบคุมมีความพึงพอใจต่อบทอ่านมากกว่านักเรียนกลุ่มทดลองเล็กน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนกลุ่มควบคุมได้เรียนรู้เนื้อหาที่หลากหลายทั้งเรื่องใกล้ตัวและไกลตัว ทำให้นักเรียนเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามนั้น นักเรียนเรียนเรื่องใกล้ตัวทั้ง 8 บทและเรื่องส่วนใหญ่เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม ซึ่งนักเรียนมีความรู้เดิมอยู่แล้วจึงอาจทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการสอนเรื่องเดิมซ้ำๆ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกับความพึงพอใจของนักเรียนต่อบทอ่าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทอ่านในระดับมากทั้งสองกลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาคะแนนความพึงพอใจเกี่ยวกับกลวิธีการฝึกการอ่านนั้นพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มควบคุมเล็กน้อยซึ่งอาจส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้นตามมาด้วย

ถึงแม้ว่านักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาคะแนนหลังเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม (กลุ่มทดลอง = 10.23, กลุ่มควบคุม = 7.68) จะเห็นได้ว่าคะแนนอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเต็ม 23 คะแนน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะข้อสอบที่ใช้ในครั้งนี้เป็นข้อสอบมาตรฐานระดับชาติและคัดเลือกเฉพาะส่วนของการอ่านเท่านั้น ซึ่งนักเรียนจะต้องมีความรู้เป็นอย่างดีเกี่ยวกับคำศัพท์และการตีความบทอ่านและการคิดวิเคราะห์ที่คำถามแต่ละข้อให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ในการตอบ การทดลองในการศึกษาค้นคว้าใช้เวลาเพียง 8 สัปดาห์ ซึ่งอาจส่งผลต่อการพัฒนาทักษะที่อาจจะยังไม่เต็มศักยภาพ ดังนั้นปัจจัยเรื่องเวลาในการฝึกอาจส่งผลต่อระดับพัฒนาการดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยังพบข้อจำกัดในหลายประเด็น จึงขอเสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและแนวทางในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 จากผลการศึกษาถึงแม้ว่าวิธีการสอนโดยใช้บทอ่านทั้ง 2 แบบ คือบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามและบทอ่านทั่วไป สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้เพิ่มขึ้น

แต่เมื่อเปรียบเทียบโดยละเอียดแล้ว จะเห็นว่านักเรียนที่เรียนใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้บทอ่านทั่วไป ดังนั้นการบูรณาการบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จะต้องการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนมุสลิม ครูจึงควรสอดแทรกบริบทของอิสลามหรือสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนอาศัยอยู่ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่เป็นมุสลิม เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สามารถใช้สื่อสารได้จริง

1.2 การใช้บทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามทั้งหมด อาจทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น และพัฒนาทักษะการอ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามอาจส่งผลในเชิงจิตวิทยา ในแง่ของความคุ้นเคยกับเนื้อหามากเกินไป และเป็นการลดความท้าทายในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ดังนั้นจึงควรคำนึงถึงสัดส่วนในการนำมาใช้ด้วย

1.3 บทอ่านที่คัดเลือกให้นักเรียนอ่านควรเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจ มีเนื้อหาที่หลากหลายทั้งใกล้ตัวและไกลตัว และนักเรียนมีความรู้พื้นฐานในเรื่องนั้นๆ บ้างพอสมควรเพื่อความเข้าใจในการอ่านและการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการอ่านที่มีเนื้อหาเฉพาะทางควรใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษมากพอสมควรกล่าวคือ ควรเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป เนื่องจากว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น มีวงศัพท์ค่อนข้างจำกัดและความรู้ในการเข้าใจประโยคยังมีไม่มากนัก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการอ่าน

2.2 การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการอิสลามในทุกกระบวนการในการเรียนการสอน ไม่เพียงแต่ในบทอ่านเท่านั้นแต่รวมไปถึงการสอนคำศัพท์ การสอนทักษะการฟัง การสอดแทรกรูปภาพหรือการ์ตูนเกี่ยวกับอิสลาม การสอนเพลงที่มีเนื้อหาสอดแทรกคุณธรรมของอิสลาม เป็นต้น

2.3 ควรมีการวิจัยซ้ำในประเด็นเดียวกับการวิจัยครั้งนี้ แต่ควรมีการขยายระยะเวลาการทดลองให้ครอบคลุมอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา เพื่อศึกษาพัฒนาการในระยะยาว

2.4 ควรมีการวิจัยการใช้บทอ่านในบริบทเฉพาะทางอื่นๆ เช่น บริบทถิ่นใต้ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ปี 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.

- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *เทคนิคการอ่าน*. กรุงเทพมหานคร: ศิลปบรรณาคาร.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ: หลักการ ทักษะและการปฏิบัติการ. *วารสารวิชาการ* (กรกฎาคม): 52-66.
- ปรียาพร อภิเดช และคณะ. (2551). *Say Hello 6*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แม็ค.
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2554). *ผลการสอบ O-NET 1/6*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://www.niets.or.th/index.php/research__th/view/8. (วันที่ค้นข้อมูล : 26 กุมภาพันธ์ 2555)
- Anderson, N. (1999). *Exploring second language reading: issues and strategies*. Boston: MA: Heinle & Heinle Publishers.
- Erten, I. H. (2009). The effects of cultural familiarity on reading comprehension. *Reading in a foreign language*. April 2009, Vol. 21, No.1 .60-77.
- Gagne, R. (1985). *The conditions of learning*. [online]. Retrieved December 29, 2012 from <http://www.instructionaldesign.org/theories/conditions-learning.html>
- Khamdan, N. (2011). *The integration of teaching English with the Islamic values at SMP Islam Al-Azhar 15 Cilacap*. [online]. Retrieved December 29, 2012, from <http://www.infodiknas.com/the-integration-of-the-teaching-of-english-with-the-islamic-values-at-smp-islam-al-azhar-15-cilacap-2.html>
- Kreishan, R.A.. & Saidat. (2011). The effect of the religious and cultural schemata on Jordanian students, comprehension of English texts. *International journal of academic research*. Vol.3 No.4 July, 2011.
- Sulaiman, F. (2011). *ELT training program: Islamic integration and localization in English learning activities*. Yala: Yala Islamic University.